

World Day
for Grandparents
and the Elderly
2022

A zöld színnel jelölt rész a prédikáció megjegyzései!

Kedves Testvérek, mindig is azt gondoltam, hogy nekem, mint papnak, nem csak az a feladatom, hogy a saját gondolataimat mondjam a prédikációkban, hanem továbbítsam egyházam üzeneteit. Nagyon sokan nem is tudnának ezekről az üzenetekről, ha a lényegét nem mondanám el. És valószínűleg minden századik katolikus veszi a fáradságot, hogy el is olvassa... És ma sem kötelességből teszem, hanem nagy örömmel, mert olyan kiváló gondolatokat küld a pápa ma a katolikusoknak!

A legtöbb pap nem szereti, és én sem szeretem, hogy feldolgozatlanul csak felolvassuk a püspökünk, a püspöki kar vagy a pápa üzenetét. Ezt nem fogom tenni. Csak a lényegét olvasom fel.

FERENC PÁPA ÜZENETE A NAGYSZÜLŐK ÉS IDŐSEK MÁSODIK VILÁGNAPJÁRA (2022. július 24.)

"Öregségükben is gyümölcsöt teremnek" (Zsoltárok 92:15).

Kedveseim!

A **92. zsoltár verse** "még öregségükben is gyümölcsöt teremnek" (15. v.) jó hír, igazi "evangélium", amelyet a nagyszülők és idősek második világnapja alkalmából hirdethetünk a világnak. **Ez ellentétes azzal, amit a világ** erről a korról gondol, és ellentétes egyes idősek rezignált hozzáállásával is, akik kevés reménnyel élnek tovább, és nem várnak többet a jövőtől.

//- igen, valaki azt mondta nekem: itt Svájcban leginkább a pénzkereső dolgozó emberek számítanak, az idősek, gyerekek, családok nincsenek fókuszban.
- és igen, sok idős, ahogy a pápa fogalmaz nem érzi már magát fontosnak...

Sokan félnek az öregkortől. Egyfajta betegségnek tartják, amellyel jobb elkerülni minden érintkezést: Az idős emberek nem tartoznak ránk - gondolják -, és helyénvaló, hogy minél távolabb éljenek, talán együtt, olyan struktúrákban, amelyek gondoskodnak róluk, és megkímélnék minket attól, hogy a terheiket cipeljük. Ez az "eldobható kultúra": az a mentalitás, amely miatt másnak érezzük magunkat, mint a leggyengébbek, és nem érint bennünket az ő törekénységük, és amely lehetővé teszi számunkra, hogy külön utakat gondoljunk "mi" és "ők" között. A valóságban azonban, ahogy a Szentírás tanítja, a hosszú élet áldás, és az idősek nem számkivetettek, akikről el kell távolodni, hanem Isten jóindulatának élő jelei, akik bőségesen adnak életet. **Áldott az a család, amelyik gondoskodik az idős emberről! Áldott az a család, amely tiszteli a nagyszüleit!**

Az öregkor valóban olyan életszakasz, amelyet nem könnyű megérteni, még azok számára sem, akik már

World Day
for Grandparents
and the Elderly
2022

átélték. Bár hosszú út után jön, senki sem készített fel minket rá, úgy tűnik, szinte váratlanul ér minket. A legfejlettebb társadalmak rengeteg pénzt költenek erre az életkorra, de nem segítenek a megértésben: **gondozási terveket kínálnak, de életervet nem**[1]. Ez megnehezíti a jövőbe való tekintést és az élethorizont meghatározását. Egyrészt kísértésbe esünk, hogy elűzzük az öregséget azzal, hogy elrejtjük a ráncainkat és úgy teszünk, mintha még mindig fiatalok lennénk; másrészt úgy tűnik, nincs más választásunk, mint kiábrándultan élni és beletörödni abba, hogy nincs több "gyümölcsünk".

[1]. Itt most egy megjegyzést kell tennem.

Talán sokan nem tudják, hogy Ferenc pápa 2022. febr. 23. és jún. 2022. február 23. 22. között már 15 alkalommal tartott elmélkedést az idős emberek élethelyzetéről. Ezeket a szerdai általános kihallgatások alkalmával mondta el.

Ezt a szép és mély elmélkedéssorozatot megtaláljuk például a Vatikán honlapján németül is (<https://www.vatican.va/content/francesco/de/audiences/2022/documents/20220223-udienza-generale.html>)

Az első ilyen szerdai elmélkedésekor mondta Ferenc pápa, hogy az időseknek nemcsak ellátási tervekre van szükségük, hanem jövőbe mutató projektekre! És ez hiánycikk. Ezért is gondolja sok idős, hogy ő egy eldobható valami. Nézzük tehát, hogy Ferenc pápa milyen jövőbe mutató projektekre hívja az időseket!

A pápa a következőkben nagyon együttérző módon írja le az idős kor kihívásait. A munkásélet végével és a gyerekek önállósulásával eltűnnek azok az okok, amelyekre sok energiát fordítottunk. A felismerés, hogy erőnk fogytán van, vagy egy betegség kezdete megingathatja a bizonyosságunkat. A világ a maga gyors tempójával, amellyel nehezen tudunk lépést tartani, úgy tűnik, nem hagy számunkra más lehetőséget, és arra készlet, hogy belénk sulykoljuk haszontalanságunk gondolatát. Így emelkedik az ég felé a zsoltár imája: "Ne vess el engem, ha megöregszem, ne hagyj el, ha erőm elfogy!". (71,9).

De ugyanaz a zsoltár, amely az Úr jelenlétét követi nyomon az élet különböző időszakában, arra hív minket, hogy továbbra is reménykedjünk: Amikor eljön a kor és az ősz hajszaalak, akkor is életet ad nekünk, és nem hagyja, hogy a gonosz legyőzzön minket. Bízva benne, erőt találunk ahhoz, hogy még inkább dicsérjük Istent (vö. 14-20. v.), és felfedezzük, hogy az öregedés nem csupán a test természetes hanyatlása vagy az idő elkerülhetetlen múlása, hanem a hosszú élet ajándéka. Az öregedés nem büntetés, hanem áldás!

Vigyáznunk kell tehát magunkra, és meg kell tanulnunk lelkiileg is aktív öregkort élni, ápolva belső életünket Isten Igéjének szorgalmas olvasása, a mindennapi imádság, a szentségekkel való ismerkedés és a liturgiában való részvétel által. És az Istennel való kapcsolatunkkal együtt ápoljuk a másokkal való kapcsolatainkat: különösen a családban, a gyermekekkel, az unokákkal, akiknek szeretetet és törődést adunk, valamint a szegényekkel és szenvedőkkel, akikhez konkrét segítséggel és imádsággal kell közel kerülnünk. Mindez segít abban, hogy ne érezzük magunkat a világszínház egyszerű nézőinek, ne szorítkozzunk arra, hogy "az erkélyről nézzük", az ablaknál állva. Ha ehelyett élesítjük érzékeinket, hogy felismerjük az Úr jelenlétét[2], akkor olyanok leszünk, mint "a zöld olajfa Isten házában" (vö. Zsolt 52,10), és áldássá válhatunk

World Day
for Grandparents
and the Elderly
2022

azok számára, akik mellettünk élnek.

Az öregkor nem egy értelmetlen időszak, amikor bedobjuk a törülközőt és visszavonulunk, hanem egy olyan időszak, amikor **még gyümölcsöt teremhetünk: Új feladat vár ránk**, és arra hív, hogy a jövőbe tekintünk. "Az a különleges érzékenység, amellyel mi, idősek rendelkezünk (figyelmesség, a gondolatok és a szeretet – ezek tesznek emberré bennünket), ez az érzékenység ismét hivatássá kell, hogy váljon sokak számára. És ez az idősek választása lesz az új nemzedékek iránti szeretetre"[3]. Ez a mi hozzájárulásunk a gyengédség forradalmához[4], egy szellemi és fegyvertelen forradalomhoz, amelynek főszereplőivé hívlak benneteket, kedves nagyszülők és idősek.

[4] Katekézis Szent Józsefről - 8. Szent József, a gyengédség atyja (2022. január 19.). **Gyengédségre van szükségünk, a gyengédség forradalmára!**

A világ nagy megpróbáltatások idejét éli, először a világjárvány váratlan, erőszakos vihara, majd a háború, amely globális szinten korlátozza a békét és a fejlődést. Nem véletlen, hogy a háború akkor tért vissza Európába, amikor a múlt században háborút átélt nemzedék kihalóban van. Ezek a nagy válságok azt kockáztatják, hogy megfeledkezünk arról, hogy vannak más "járványok" és az erőszak széles körben elterjedt formái is, amelyek az emberi családot és közös otthonunkat fenyegetik.

Mindezzel szemben mélyreható változásra van szükségünk, olyan megtérésre, amely demilitarizálja a szíveket, és arra készlet, hogy felebarátunkban felismerjük a testvért. Nekünk, nagyszülőknek és időseknek nagy a felelősségünk: meg kell tanítanunk korunk asszonyait és férfait, hogy ugyanolyan megértéssel és gyengéd tekintettel tekintsenek felebarátunkra, mint ahogy mi nézünk unokáinkra. Emberi mivoltunkban a másokkal való törődésen keresztül növekedtünk, és ma tanítói lehetünk egy békés, a gyengébbekre odafigyelő életmódnak. Hozzáállásunkat félreérthetik gyengeségként vagy engedékenységgént, de a szelídek, nem pedig az agresszívek és kizsákmányolók fogják örökölni a földet (vö. Mt 5,5).

Az egyik gyümölcs, amelyre hivatottak vagyunk, a világ megőrzése. "Mindannyian ültünk már nagyszüleink térdén, akik a karjukban tartottak minket"[5]; de ma itt az ideje, hogy térdünkre vegyük - konkrét segítséggel vagy akár csak imával - a saját, sok rettegő unokánk mellett, akiket még nem ismerünk, és akik talán menekülnek vagy szenvednek a háborútól. Vegyük szívünkbe a kicsinyeket Ukrajnában, Afganisztánban, Dél-Szudánban..., ahogyan Szent József is tette, mint gyengéd és gondoskodó apa.

Sokan közülünk eljutottak egy bölcs, egyszerű felismerésre, amelyre a világnak nagy szüksége van: nevezetesen, hogy nem egyedül mentjük meg magunkat, hogy a boldogság olyan, mint a kenyér, amit együtt eszünk. Tegyük erről tanúbizonyságot azoknak, akik azt hiszik, hogy a konfrontációban találják meg a személyes kiteljesedést és a sikert. Ezt még a leggyengébbek is megélhetik: még az is, hogy gondoskodnak rólunk - gyakran más országokból származó emberek - annak a jele, hogy az együttélés nemcsak lehetséges, hanem szükséges is.

Kedves nagymamák és nagypapák, kedves idős nők és férfiak, ebben a mi világunkban arra vagyunk hivatottak, hogy a gyengédség forradalmát valósítsuk meg! Tegyük ezt úgy, hogy gyakrabban és jobban használjuk a legértékesebb és korunknak legmegfelelőbb eszközt: az imát. "Legyünk mi is az imádság kis költői: Találjunk kedvet a saját szavaink kereséséhez, tegyük magunkévá azokat, amelyekre Isten Igéje tanít bennünket."[6]. A **bizalommal teli könyörgő imáink sokat tehetnek: kísérhetik a szenvedők fájdalmas**

World Day
for Grandparents
and the Elderly
2022

kiáltását, és segíthetnek megváltoztatni a szíveket. Mi lehetünk "egy nagy lelki szentély állandó "kórusa", ahol a közbenjárás és a dicsőítés tartja fenn az élet mezején dolgozó és küzdő közösséget"[7].

Ezért a nagyszülők és idősek világnapja alkalmat ad arra, hogy ismét örömmel mondjuk ki, hogy az egyház együtt akar ünnepelni azokkal, akiket az Úr - ahogy a Biblia mondja - "élettel telivé" tett. Ünnepeljünk együtt! Arra kérem Önöket, hogy tegyék ismertté ezt a napot plébániáikon és közösségeikben, és látogassák meg a legmagányosabb időseket otthonukban vagy azokban az otthonokban, ahol élnek. Senkinek sem szabad magányosan töltenie ezt a napot. Ha van kire várni, az megváltoztathatja azok napjainak irányát, akik már semmi jót nem várnak a jövőtől; és egy első

találkozás során új barátság alakulhat ki. A **magányos idős emberek meglátogatása korunk irgalmassági műve!**

Kérjük a Szűzanyát, a Gyöngédség Anyját, hogy tegyen mindannyiunkat a gyöngédség forradalmának munkatársaivá, hogy együtt megszabadíthassuk a világot a magány sötéttségétől és a háború démonától.

Áldásaim és szerető közelségem bizonyossága érjen el mindannyiőtöket és szeretteiteket. **Kérlek, ne felejtsetek el imádkozni értem!**

Róma, Lateráni Szent János, 2022. május 3., Szent Fülöp és Jakab apostolok ünnepe

FRANCISCUS

[1] *Katekézis az öregségről - 1. Az idő kegyelme és az idők szövetsége* (2022. február 23.).

[2] *Katekézis az öregkorról - 5. Hűség Isten jelenlétéhez az eljövendő nemzedék számára* (2022. március 30.).

[3] *Katekézis az öregedéstről - 3. Az életkor, a gondtalan ifjúság erőforrása* (2022. március 16.).

[4] *Katekézis Szent Józsefről - 8. Szent József, a gyengédség atyja* (2022. január 19.).

[5] *Homília a nagyszülők és idősek első világnapja alkalmából tartott szentmisén* (2021. július 25.).

[6] *Katekézis a családról 7. nagyszülők* (2015. március 11.). https://www.vatican.va/content/francesco/de/audiences/2015/documents/papa-francesco_20150311_udienza-generale.html

[7] *Katekézis a családról 7. nagyszülők* (2015. március 11.). https://www.vatican.va/content/francesco/de/audiences/2015/documents/papa-francesco_20150311_udienza-generale.html